

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-210/22-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice – specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Arhiv Trezor d.o.o., OIB: 10009650154, Stupničke šipkovine 62, Donji Stupnik, zastupan po direktoru Gordanu Vidiću, OIB: 57801421969, Strmec, Pružna ulica 37, oboje zastupani po Petri Vuksanović, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Vuksanović i partneri d.o.o., Rijeka, Blaža Polića 4, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, OIB: 95857869241, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 14. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II 034-02/22-01/721, urbroj: 354-02/4-22-3 od 28. listopada 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj u bitnome ističe da je pravovremeno uložio žalbu na Odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj: 46-M-105/22 te da je od objave otvorenog postupka javne nabave do odluke o odabiru donesen Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 114/22.- dalje ZID ZJN) kojim je propisani iznos naknade za žalbu promijenjen, konkretno smanjen za predmetni slučaj sa 25.000,00 kn na 10.000,00 kn, a koji iznos je platio. Nadalje navodi da je, postupajući u dobroj vjeri, konfuznu odredbu članka 24. stavka 2. ZID ZJN, protumačio na način da je u predmetnom postupku u obvezi platiti 10.000,00 kn umjesto ranije propisanih 25.000,00 kn. Ističe da se u svom dopisu upućenom tuženiku 3. studenoga 2022. pozvao na nejasnu odredbu članka 24. stavka 2. ZID ZJN iz koje proizlazi da se iznimno od stavka 1. istog članka odredbe ZID ZJN primjenjuje na sve žalbene postupke pokrenute nakon stupanja na snagu tog Zakona. Stoga ponovno navodi da je platio iznos koji je smatrao potrebnim te je, bez odgađanja, izrazio želju za nadopunom do dostatnog

iznosa. Navodi da je žalbu uputio upravo iz razloga kako bi ju tuženik razmotrio, ispitao zakonitost i osnovanost odluke naručitelja te možebitno odlučio u korist tužitelja kao poštenog tržišnog natjecatelja. Tužitelj također ističe kako tuženik nije odlučivao o žalbenim navodima, čime je postupio nesvršishodno sa stajališta javnog interesa, budući da je isti zanemario paušalnim pozivanjem na proceduralni nedostatak žalbe. Pojašnjava da je namjera zakonodavca bila da u financijskom smislu olakša nezadovoljnom ponuditelju pristup žalbi kojom bi tuženik ispitao odluku naručitelja. Tuženik je, prema mišljenju tužitelja donio osporeno rješenje slijepo slijedeći zakonski tekst, a bez osvrta na svrhu donošenja navedenih izmjena i dopuna, a koje postupanje tuženika dovodi u sumnju postupanje sukladno unaprjeđenom sustavu na temelju principa „najbolje prakse“, budući da se postupanje tuženika može protumačiti kao zanemarivanje interesa stranke, javnog interesa, kao i ostalih načela te svrhe zakona, a bez meritornog odlučivanja. Tužitelj iz navedenih razloga predlaže ovome Sudu da usvoji tužbeni zahtjev, poništi rješenje tuženika i sam odluči o žalbi u postupku javne nabave uz naknadu troškova upravnog spora.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti, a iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Navodi da je žalba odbačena kao neuredna jer je utvrđeno da naknada za pokretanje žalbenog postupka nije uplaćena u propisanom roku, dok tužiteljevo nerazumijevanje, nesnalaženje ili pogrešno tumačenje zakonskih odredbi, a posebno odredbe članka 24. stavka 2. ZID ZJN ne može biti opravdanje uplate iznosa naknade za pokretanje žalbenog postupka u nedovoljnom iznosu. Upravo sukladno jednom od glavnih načela prava „ignorantia iuris nocet“ nitko ne može svoje propuste opravdavati činjenicom da nije znao nešto što je zakonom regulirano, i takvo načelo, protivno navodima tužitelja nema nikakvih iznimki. Kraj neosporne činjenice da se tužitelj prilikom uplate i dostave dokaza o uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka nije pridržavao odredbe članka 430. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, dakle, onog zakona koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja postupka, smatra nepotrebnim tužiteljevo iscrpljivanje oko svrhe članka 421. ZJN 2016, potrebe teleološkog tumačenja navedene odredbe, svrhe odredaba o žalbi i žalbenom postupku jer je tuženik u cijelosti postupio sukladno odredbi članka 421. stavka 1. ZJN 2016. te odbacio žalbu kao neurednu s obzirom da naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom roku pa su neosnovani navodi tužitelja o povredi zakonitosti. Tuženik također navodi da su neosnovani i navodi tužitelja o povredi javnog interesa jer se postupovne pretpostavke, a među kojima je i urednost žalbe, po službenoj dužnosti nužno provjeravaju prije upuštanja u meritorno odlučivanje, što znači da ukoliko jedna od postupovnih pretpostavki nije ispunjena, tuženik neće ulaziti u meritum predmeta odnosno odlučivati o osnovanosti žalbenih navoda i žalbenog zahtjeva. Prema tome, pretpostavka zaštite javnog interesa jest prije svega izjavljivanje uredne žalbe, a u konkretnom slučaju uredna žalba nije izjavljena. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva sam riješi predmetnu stvar.

3. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) odgovor tuženika dostavljen je tužitelju.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, sud nalazi da tuženik osporenim rješenjem nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, time što je odbacio žalbu tužitelja kao neurednu izjavljenu protiv Odluke o odabiru od 18. listopada 2022.

6. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženik prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje o žalbi, ocijenio da tužitelj uz žalbu nije dostavio dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu. Naime, tuženik smatra kako je tužitelj trebao sukladno odredbi članku 430. stavka 1. točke 3. ZJN 2016 koja je bila na snazi u vrijeme započinjanja postupka javne nabave, za procijenjenu vrijednost javne nabave u iznosu od 1.950.000,00 kn, platiti naknadu u iznosu od 25.000,00 kn, dok je tužitelj pozivom na odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine, 114/22.- dalje ZID ZJN) uplatio iznos od 10.000,00 kuna.

7. Odredbom članka 430. stavka 1. točke 3. ZJN 2016 propisano je da je žalitelj obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kn za procijenjenu vrijednost nabave od 1.500.000,01 do 7.500.000,00 kn.

8. Dana 11. listopada 2022. stupio je na snagu ZID ZJN, a člankom 18. ZID ZJN izmijenjen je naslov iznad članka 430 koji glasi: „Naknada za pokretanje žalbenog postupka“ kao i članak 430. Odredbom članka 430. stavka 1. točke 1. propisano je da je žalitelj obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn za procijenjenu vrijednost nabave do 2.000.000,00 kn.

9. Odredbom članka 24. stavka 1. ZID ZJN propisano je da postupci javne nabave koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16.) koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja postupka. Odredbom stavka 2. istog članka zakona, propisano je da se iznimno od stavka 1. ovoga članka, članci 11., 14. i 15. ovoga Zakona primjenjuju na sve žalbene postupke pokrenute nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

10. U konkretnom slučaju otvoreni postupak javne nabave pokrenut je 13. svibnja 2022. slanjem poziva za nadmetanje, dakle prije stupanja na snagu ZID ZJN pa osnovano tuženik navodi da je tužitelj visinu naknade za pokretanje žalbenog postupka trebao platiti u iznosu od 25.000,00 kn kako je to i bilo propisano odredbom članka 430. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, koja je bila na snazi u vrijeme započinjanja otvorenog postupka javne nabave.

11. Tužitelj i u tužbi navodi da je naknadu za žalbeni postupak platio u manjem iznosu rukovodeći se odredbom stavka 2. članka 24. ZID ZJN. Iz navedene odredbe, suprotno navodima tužitelja, jasno proizlazi da se samo odredbe članka 11.- izjavljivanje žalbe, članak 14.-postupanje naručitelja u vezi sa žalbom na dokumentaciju o nabavi i članak 15.- postupanje s neurednom žalbom, primjenjuju na sve žalbene postupke pokrenute nakon stupanja na snagu ZID ZJN, dakle bez obzira na to kada je postupak javne nabave pokrenut. Dakle, odredba članka 18. ZID ZJN - naknada za pokretanje žalbenog postupka- nije obuhvaćena navedenom odredbom pa je neosnovano pozivanje tužitelja na navedenu odredbu i pravo na uplatu nižeg iznos naknade za vođenje žalbenog postupka.

12. S obzirom da žalba tužitelja nije uredna jer na strani tužitelja nisu ispunjene procesne pretpostavke za izjavljivanje žalbe, to je tuženik žalbu osnovano odbacio, bez upuštanja u osnovanost žalbenih navoda.

13. Slijedom svega navedenog proizlazi da se osporeno rješenje tuženika ne može ocijeniti nezakonitim, zbog čega ovaj sud smatra da način na koji je tuženik odlučio o žalbi tužitelja nije arbitraran, a niti je protivan mjerodavnim odredbama ZJN 2016 i ZID ZJN, zbog čega se ne nalaze osnovanim ni navodi tužitelja o povredi zakonitosti, zaštite javnog interesa i zaštite stranačkih prava.

14. Kako navodi tužbe nisu osnovani, to je trebalo odlučiti kao u izreci presude, pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a.

15. S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora, temeljem odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 14. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **eb316-adde0**

Kontrolni broj: **00c01-82695-53365**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.